

פרק לג

פרוצידורה פלילית (מאסר וחפושים).

פרק 5ג

פקודות

מס' 4 לש' 1924

מס' 34 לש' 1927

פקודה הקובעת את התנאים שעל פיהם מותר לאסור עבריינים ולערוך חפושים באנשים ובבתים.

[1 במרץ, 1924]

1. פקודה זו תקרא פקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחפושים). השם הקצר

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין פירוש

הכתוב יחייב פירוש אחר —

„שופט שלום” יהא לו אותו הפירוש שניתן לו בסעיף 2 של פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה עפ”י כתב האשמה);

„שוטר” יכול כל הנמנה על חיל המשטרה כמוגדר בפקודת המשטרה. פרק קיב

מאסרים.

3. (1) יכול כל שוטר לאסור בלא צו מאסר כל אדם —

סמכותו של שוטר
לאסור בלא צו מאסר

(א) אשר ציוהו שופט שלום לאסרו עפ”י סעיף 6, או

(ב) כשיש לו, לשוטר, טעמים מספיקים להאמין שאותו אדם עבר עברה שנענשים עליה במיתה או בעבודת פרך, או

(ג) שעבר בפניו, או שעבר לא מכבר, עברה שנענשים עליה במיתה או במאסר ליותר משה חדשים, או

(ד) השם מעצורים על דרכו של שוטר כשהוא ממלא את חובתו, או שנמלט או מנסה להמלט ממשמר חוקי או כשרודפים אחריו עפ”י כתב-הזעקה, או

(ה) העובר עברה, או שהאשימוהו בפניו שעבר עברה, או שיש לו שוטר טעם נכון להאמין שאותו אדם עבר עברה והוא מסרב למסור את שמו וכתבתו, או שאין לו מקום מגורים ידוע או קבוע, או

(ו) שמצאוהו במסבות חשודות כשהוא אוחז באמצעי זהירות להסתתר בכל מקום, או שאין לו אמצעי מחיה ידועים ואינו יכול ליתן על אודות עצמו ידיעות המניחות את הדעת.

(2) יכול כל שוטר לדרוש מכל אדם, כשיש לו טעמים מספיקים להאמין שעבר עברה, למסור לו את שמו וכתבתו, ויכול הוא לדרוש מאותו אדם שילך עמו לתחנת המשטרה, ואם סרב האיש להלוות אליו, יכול הוא לאסרו.

(3) הסמכויות המסורות עפ"י סעיף זה ישתמש בהן כל פקיד ממשלה או סוג של פקידים שיקבלו להבא את הסמכויות הללו עפ"י צו * מאת הנציב העליון, ולצורך סעיף זה תכלולנה המלים „כל פקיד ממשלה או סוג של פקידים” ראשי עיריות, נשיאי מועצות מקומיות, מוכתרים של כפרים וכל מיני פקידים אחרים של עיריה או של מועצה מקומית או של מועצת כפר.

מס' 34 לש' 1927

4. (1) מקום שנמסרה קודם לכן — בתקף פקודה, תקנות בית דין או מודעה רשמית — סמכות מאסר לכל פקיד ממשלה בתורת פקיד במשטרה המשפטית, יהא אותו פקיד, בהתחשב עם כל ההגבלות הנזכרות באותה פקודה, תקנה או מודעה, רשאי לאסור בלא צו מאסר כל אדם —

קיום סמכויות
שניתנו קודם לכן
לפקידי ממשלה

(א) שעבר בפניו, או שעבר זה לא כבר, עברה שנענשים עליה במיתה, בעבודת פרך או במאסר למועד העולה על ששה חדשים, או

(ב) העובר עברה בפניו, או שהאשימוהו בפניו שעבר עברה או שיש לו טעם נכון לחשוד באותו אדם שעבר זה לא כבר עברה, והוא מסרב למסור את שמו ואת כתבתו או מוסר שם וכתבת לא נכונים, או שאין לו מקום מגורים ידוע או קבוע.

(2) כל פקיד ממשלה שנמסרה לו הסמכות לאסור בלא צו מאסר, תהא בידו, בהתחשב עם ההגבלות האמורות לעיל, הסמכות המסורה לשוטר עפ"י סעיף 11.

* עיי' "מראי מקומות" בסוף הכרך.

5. יכול כל אדם פרטי לאסור בלא צו מאסר —

סמכויותיו של אדם
פרטי לאסור בלא
צו מאסר

(א) כל אדם שצוהו שופט שלום לאסרו עפ"י סעיף 6;

(ב) כל אדם שנמלט ממשמר חוקי;

(ג) כל אדם שעבר בפניו עברה שנענשים עליה במיתה או בעבודת פרך.

6. יכול כל שופט שלום לאסור או לצוות לאסור בפניו בתוך תחומי יכול שופט שלום לאסור

מקום שפוטו כל אדם שבאותה שעה ובאותן המסיבות יפה כחו של שופט השלום
ליתן צו מאסר נגדו.

7. (1) כל האוסר אדם בלא צו מאסר, בהתאם להוראות סעיף 4 או הפרוצידורה לאחר מאסר

סעיף 5, יקח מיד את הנאסר לתחנת המשטרה הקרובה ביותר או יסגירהו
ליד שוטר.

(2) אם מתברר שהנאסר הוא אחד מאלה שרשאי שוטר לאסרם, הרי

על הקצין הממונה על תחנת המשטרה או על השוטר לשים את האיש במשמר;
ואם אין הדבר כן, ישוחרר הנאסר מיד.

8. כל שוטר האוסר אדם בלא צו מאסר, או שנמצא תחת ידו במשמר שוטר האוסר בלא צו

מאסר

מי שנאסר בלא צו מאסר, יביאנו מיד לפני שופט שלום או יסגירנו ליד קצין
הממונה על תחנת משטרה.

9. (1) הקצין הממונה על תחנת משטרה שנמסר לידו אדם שנאסר הפרוצידורה בתחנת

המשטרה

בלא צו מאסר יפתח מיד בחקירה ודרישה בסבות מאסרו.

(2) אותו קצין חייב להחזיק את האיש במשמר —

(א) אם יש טעמים מספיקים להאמין שעשה האיש מעשה פשע או שנמלט,

או נסה להמלט ממשמר חוקי;

(ב) אם יש טעמים מספיקים להאמין שעשה האיש מעשה עוון ואין לו מקום

מגורים ידוע או קבוע.

(3) בכל מקרה אחר יכול הוא לעצור את האיש הנאסר או לשחררו;

האיש ישוחרר בתנאי שינתן כתב ערבות שיופיע בזמן ובמקום, שירשמו בכתב הערבות, לפני שופט שלום או לשם חקירה נוספת בתחנת משטרה: יכול כתב הערבות להנתן ע"י מוכתר הכפר או השכונה שלו או ע"י אדם נכבד אחר, או ע"י הנאסר עצמו בלא צורך ערבים, אם נראה שדי בכך.

(4) כתב ערבות שניתן עפ"י סעיף קטן (3) ימסר לידי שופט השלום, ואם הוכח לו לשופט השלום שהאיש הנוכח בכתב הערבות לא הופיע כאשר נדרש ממנו, תהא לו הסמכות להכריז על סכום הערבות כסכום שהוחרם, וליתן אותו צו אשר ימצא לנחוץ לשם גביית הסכום.

10. (1) מי שנאסר בלא צו מאסר ונעצר עפ"י הסעיף הקודם יובא לפני שופט שלום תוך ארבעים ושמונה שעות למן שעת מאסרו.

הפרוצידורה לפני שופט שלום

(2) היה הנאסר אדם שנמלט ממשמר חוקי, יצוה שופט השלום להחזירו אל המשמר שנמלט משם.

(3) בכל מקרה אחר יהא על שופט השלום, לאחר שחקר בסבות מאסרו של האיש, לשחרר אותו או להרשות שיחזיקוהו עצור בתחנת המשטרה או במקום משמר אחר, ככל אשר ימצא לנכון, למועד שלא יעלה על חמשה עשר יום.

(4) לא הובא הנאסר לפני שופט שלום תוך המועד האמור של ארבעים ושמונה שעה, ישוחרר:

בתנאי שאם מחמת העדרו הזמני או מחמת מחלתו של שופט השלום של האזור או מסבה מספיקה אחרת אין אפשרות להביא את האיש לפני שופט שלום תוך ארבעים ושמונה שעה, יהא מותר להחזיקו עצור במשמר למועד נוסף שלא יעלה על ארבעים ושמונה שעה, אלא שבמקרה זה ירשום השוטר את סבת המעצר המוארך ויודיענה לשופט השלום שבפניו יובא האיש לבסוף.

11. (1) שוטר שאסר אדם עפ"י צו מאסר, או בלא צו מאסר או קבל נאסר מידי אחר שאסרו, יכול לערוך חפוש בנאסר או לצוות לערוך בו חפוש ולשים במקום בטוח את כל החפצים שנמצאו אצלו.

חיפוש בגופו של הנאסר

(2) ערוך יערכו רשימה מכל החפצים שנמצאו, ורשימה זו תחתם ע"י האיש המחפש וע"י מי שנעשה בו החפוש.